

betydelig Grad; medens de, der nu have Stemmeret til Folketinget, udgøre omtrent 19 pCt. af Befolkningen, altsaa neppe en Femtedel, vil Vælgertallet, naar disse Forslag blive gennemførte, vokse til 48 pCt. af Befolkningen, altsaa lidt under Halvdelen, eller der vil blive $2\frac{1}{2}$ Gang saa mange Folketingsvælgere, som der er i dette Øjeblik, og med de Bestemmelser, som her gives for Valgretten, ville Kvinderne fremtidig udgøre Flertallet af Folketingsvælgerne og Mændene reduceres til et Mindretal. Jeg tror, der kan være god Grund til overfor denne Hurtighed i Udviklingen at raabe et: Vagt i Gevær! Jeg tror ikke, at Flertallet af de nuværende Folketingsvælgere er lystent efter saa hurtigt at foretage dette Eksperiment. Hvis det er saa, vil jeg oprigtigt haabe, at Befolkningen vil gribe ind i Tide for ud fra et folkeligt og Erhvervsstandpunkt at ændre ved Sagerne, saa at disse Spørgsmaal ikke styres af Politikere ud fra smukke demokratiske Teorier.

Hvad Forsvarsvillien i vort Land angaar, er det værd at betænke, at der gives ikke noget oplyst og levedygtigt Folk i hele Verden, stort eller lille, der kan opvise saa stort et Mindretal, der har den Mening, at der ikke skal gøres noget alvorligt for at udvikle Evnen til væbnét Hævdelse af den nationale Selvstændighed, som vi. Da der i Fjor og for 2 Aar siden blev stillet Landets mere end 30-aarige Mænd Spørgsmaal i saa Henseende, viste det sig, at Forsvarets Modstandere forholdt sig til dets Tilhængere som 8 til 9, i de 327,400 stemmende Vælgere var Afstanden mellem de to Meninger kun neppe 20,000, altsaa 6 pCt. af de stemmende Vælgere. Og lige efter at dette ret nedslaaende Resultat havde vist sig, stilles der nu Forslag om — medens vi endnu ere lige i Begyndelsen af at føre det opnaaede Resultat ud i Livet —, at Vælgertallet skal vokse fra omtrent 460,000 til langt over 1 Million. Jeg tror, at for Forsvarssagens Vedkommende ligesom ogsaa i mange andre Henseender er dette Hasardspil. Maalet er ikke at skaffe det størst mulige Antal Mennesker Valgret. Det er intet Maal. Valgret er et af Midlerne og et vigtigt Middel til at opbygge og udvikle Samfundet. Naar der er Tale om Valgrettens Udvidelse, er det eneste Spørgsmaal, som i Virkeligheden har Betydning, dette: Vil vort Samfund komme til at gaa en bedre Fremtid i Møde efter denne Udvidelse? Nu er der ingen Tvivl om, at Socialdemokratiet ved en Nedsæt-

telse af Valgrets alderen til 25 Aar vil faa den største procentvise Tilgang. Det kan man læse sig til af de Valgresultater, som nu en Række Aar har givet. Jeg ønsker ikke Socialdemokratiet bragt til Sejr her i Landet. Masser af konservativ Ungdom ville selvfølgelig meget gerne for sig have en Valgret, som de kunne benytte til at styrke Konservatismen. Men ere de klare over, at deres egen Indflydelse ikke alene bliver neutraliseret, men at den endog i betydelig Grad bliver overgaaet af Indflydelsen til Fordel for Socialismen, vil det sikkert ikke koste dem nogen Overvindelse at give Afkald paa at stemme 1 à 2 Gange i de 5 Aar, og det er i Virkeligheden kun derom, det for de enkelte drejer sig.

Der gives mellem Kvinderne overmaade mange alvorlige, dygtige og fremragende Mennesker, hvis Stemmegivning ikke alene udelukkende bæres frem af Tanken om Landets Vel, men tillige er underbygget af en indgaaende Viden Besked. Men hvis man vil give Valgret efter de Regler, der her foreslaas, vil et alt for stort Lod blive lagt i Vægtskaalen af det store Antal i politisk Henseende uudviklede, kundskabsløse og i Samfundsspørgsmaal ikke dybt tænkende Kvinder, der ville være som Voks i drevne Agitatorers Hænder. For ikke saa mange Aar siden gik Tanken ikke videre end til, at de skatteydende Kvinder skulde have kommunal Valgret. Men da dette Spørgsmaal skulde føres ud i Livet, fik tillige alle gifte Kvinder Valgret, ganske uafhængigt af Størrelsen af den Skat, som Manden yder til Kommunen. Og man gav Valgret til Tyende, der svarer Skat, dog ikke uden at mange af Venstre knurrede. Kun een Gang er denne Valgret benyttet, og allerede nu møder der os Forslag om, at enhver Kvinde, blot hun er 25 Aar, skal have Valgret til Statens lovgivende Magt. Det forekommer mig, at man skulde komme paa det rene med, at alt kræver en vis Udvikling, og at Udvikling tager Tid, men her vil man springe alt over. Jeg tror, det er ganske naturligt, at man ser Tiden lidt an. Jeg tror, at Sagen er saa vigtig, at den bør underkastes en almindelig Overvejelse, ogsaa af international Natur, førend vort Land heroppe i det nordlige Mellemeuropa stiller sig frem som Foregangsland i Retning af saadanne Regler for Kvinders Deltagelse i det politiske Liv.

Før vi gaa over til Valgrettens Udvidelse, ligger det lige for at træffe Foranstaltninger til at give dem Valgret, som nu skulle have det efter Grundlovens